

Na televizní obrazovky vstoupil nenápadně. Jako drobná nedělní pohádka na dobrou noc. Trvalo to ale jen několik let a z Večerníčku se stal každodenní rituál pro desetitisíce dětí, rodičů i prarodičů. Dodnes jím je, i v dynamickém a proměnlivém televizním světě, do kterého neustále vstupují nové technologie nebo zahraniční pohádky a animované filmy, si udržel své místo. Stal se součástí naší kultury.

Po padesáti letech existence tak fenomén Večerníčku představují stovky kvalitních literárních předloh, stovky scénářů, stovky výtvarných stylů a režijních přístupů, které z něj zformovaly legendu a hrdého nositele odkazu české animátorské školy. Z radosti, že je na co navazovat, se tak logicky stává i velký závazek. A to nejen ve smyslu navazování na tradici v podobě nových příběhů, ale i ve smyslu péče o všech tři sta sedmdesát cyklů pohádek, které za poslední dekády vznikly.

Vedle pokračující spolupráce s předními českými autory proto v České televizi cítíme povinnost zachovat odkaz tuzemské animace pro další generace. Je to odpovědný úkol, který nás motivuje vracet se k tomu nejlepšímu, co v Česku vzniklo. V poslední době proto například převádíme do digitální podoby nejstarší české Večerníčky, kolorujeme původní, černobílé epizody Pohádek z mechu a kapradí, digitalizujeme příběhy králíků z klobouku... Jako jeden ze zásadních momentů letošních oslav padesátého výročí představíme v restaurované podobě a vysokém rozlišení také nejpoblábnější český Večerníček, Krkonošské pohádky.

Česká televize pro rok 2015 přichystala sérii akcí pro veřejnost, která si tak bude moci na velké retrospektivní výstavě, na dnu otevřených dveří v celé České televizi, v Praze, Brně i Ostravě, v encyklopedii Večerníčků nebo na sérii regionálních projekcí a při dalších příležitostech připomenout tento fenomén nostalgickou i hravou formou.

Petr Dvořák
generální ředitel České televize

Po stopách tradice

Prvopůlce vysílání krátkých pohádek pro děti před večerními zprávami, tehdy ještě Československé televize, se datuje do roku 1963.

1963

1965

V neděli 2. ledna se cyklus nedělních pohádek přejmenoval na Večerníček. Pohádkou O klukovi a kometě se tak začala psát dlouholetá historie Večerníčku. Od září se Večerníček poprvé vysílá se znělkou, kterou děti znají i dnes. První pohádka, které již znělka předcházela, se jmenovala O televizním strašidylku.

1967

Večerníček dostal své pravidelné místo na televizní obrazovce, a to třikrát týdně. Úterý zpravidla patřilo moderovanému Večerníčku se Štěpánkou Haničincovou a čertíkem Bertíkem nebo tetou Boženkou, v podání Jitky Frantové, a robůtkem Emilíkem. Ve čtvrtek se nejčastěji vysílaly loutkové pohádky a v neděli animované příběhy. V dubnu 1967 mohly děti vůbec poprvé vidět nezapomenutelný loutkový seriál Broučci v režii Libuše Koutné a v listopadu pak prvních sedm dílů slavného seriálu O loupežníku Rumcajsovi.

1969

Zahraniční příběhy se ve Večerníčku objevily brzy po zahájení vysílání. Prvním skutečně velkým zahraničním seriálem byl v lednu 1969 Pes Filipes a spol.

1971

Vysílání Večerníčka se rozšiřuje o středu, vysílá se pětkrát týdně. V listopadu se poprvé na televizní obrazovce objevili psi kamarádi Štaflík a Špagetka, tehdy ještě pod názvem Psí život.

1973

Večerníček dává dětem dobrou noc každý večer.

1988

Televize uvádí na dlouhou dobu poslední hraný večerníčkový seriál. Je jím slovenský večerníček beze slov Klaun AM s Bolkem Polívkou v hlavní roli.

1999

Večerníček má svou planetku. Objevil ji český hvězdář Petr Pravec v Ondřejově 12. února 1999 a má číslo 33 377.

2005

Večerníček mění čepici. Původní, složená ze starých novin, se mění na čepici poskládanou z televizního programu s datem 17. ledna 2005.

1964

Začíná pravidelný nedělní cyklus pohádek Stříbrné zrcátko. První animovanou pohádkou bylo Jak Sluníčko rozdávalo stíny. Napsala ji Ljuba Štíplová, scenáristka, spisovatelka a dlouholetá spoluautorka časopisu Čtyřlístek.

1966

V září se odvysílaly první dva díly nejstaršího původního animovaného seriálu Pohádky ovčibabičky. Jeho režisérem byl Václav Bedřich.

1968

V dubnu 1968 má premiéru první barevný seriál O vodníku Česílkovi. Příběh z pera Václava Čtvrťka výtvarně zpracoval Josef Lamka formou reliéfní animované technologie. V říjnu měli diváci poprvé možnost vidět dnes stále oblíbené Pohádky z mechu a kapradí výtvarníka a režiséra Zdeňka Smetany.

1970

Večerníčkovi a jeho pohádkám na dobrou noc patří již čtyři večery: úterý, čtvrtek, pátek a neděle. V lednu byla čtvrteční obrazovka určena oblíbenému seriálu O klukovi z plakátu výtvarníka a režiséra Josefa Kábrta. V nedělním vysílání se poprvé objevila druhá, již barevná řada kultovního seriálu O loupežníku Rumcajsovi.

1972

Pohádku na dobrou noc mohou děti vidět každý den kromě soboty. V lednu se v premiéře představil černobílý seriál Na návštěvě u Spejbla a Hurvínka.

1976

Vzniká první speciální díl Večerníčku věnovaný výhradně dospělým. Natočil jej Ladislav Čapek a jmenoval se Rumcajsi pohádka o vilině šlojříku. Druhým speciálním dílem byl v roce 1978 Maxipes Fik filmuje, zatím poslední speciální pohádkou Bob a Bobek Grand šou z roku 1980.

1997

Na televizní obrazovku se vrací hrané příběhy. Prvním je Tuláček režiséra Václava Chaloupka, jenž dětským divákům představil příběhy živého liščího mláděte, které se ocitlo bez maminky a učí se poznávat svět kolem sebe.

2001

Večerníček se stává přístavem ryze původní tvorby pro děti a české školy animace. Zahraniční seriály nacházejí své uplatnění v jiných cyklických pořadech.

2015

Do roku 2015 bylo vytvořeno na 370 původních večerníčkových seriálů. Nejčastěji se jedná o večerníčky tvořené kreslenou animací, ale také ploškovou a loutkovou. Ročně má premiéru čtyři až šest večerníčkových seriálů.

Večerníčky v průběhu dekád

Šedesátá léta 20. století

Pohádky ovčí babičky, O loupežníku Rumcajsovi, O vodníku Česílkovi, Pohádky z mechu a kapradí.

Sedmdesátá léta 20. století

Říkání o víle Amálce, Maxipes Fík, Rákosníček, O makové panence a motýlu Emanuelovi, Pat a Mat, Bob a Bobek.

Osmdesátá léta 20. století

Mach a Šebestová, Káťa a Škubánek, Příběhy včelích medvídků, Kosí bratři, O chytré kmotře lišce, O zvířátkách pana Krbce.

Devadesátá léta 20. století

Bubáci a hashrmani, Broučci, Pučálkovic Amina, Z deníku žáka 3. B aneb Edudant a Francimor.

První desetiletí 21. století

Krysáci, O Kanafáskovi, Gogo a Figi, Jak to chodí u hrochů, Berta a UFO, Médové, Chaloupka na vršku, Žíža-láci, Vydrýsek.

Dvacátá léta 21. století

Králík Fiala, Tarbíci, Nejmenší slon na světě, Vynálezce Alva, Gorilí povídání.

Oslavy padesáti let Večerníčku

Česká televize přichystala pro veřejnost sérii akcí, které budou připomínat po celý rok fenomén jménem Večerníček. Od 18. dubna až do poloviny června bude Večerníček putovat po kinosálech České republiky, v pátek 1. května se děti i dospělí podívají v rámci Dne otevřených dveří do televize v Praze, Brně i Ostravě a od 30. května budou mít možnost detailně prozkoumat Večerníček i jeho tvůrce na velké retrospektivní výstavě, kterou budou hostit Valdštejnská jízdárna a Museum Kampa. Ty nejoblíbenější příběhy si navíc budou moci kdykoli připomenout díky nové obrázkové knížce Večerníčkův pohádkový špalíček nebo prostřednictvím speciálního webu s on-line hrami a videi. Konec prázdnin pak dětem i dospělým zpřijemní velký zábavný pořad.

Výstava – Večerníček slaví 50 let

30. května – polovina září

Valdštejnská jízdárna (Národní galerie),
Museum Kampa (Sovovy mlýny)

Letní měsíce, tradičně plné cest za poznáním, budou letos skýtat dva nové a turisticky atraktivní cíle. Budou jimi Valdštejnská jízdárna a Museum Kampa, které se promění v přehlídku toho nejzajímavějšího, co dětské pohádky na dobrou noc za padesát let své existence divákům několika generací nabídly.

„Výstava je určena jak pro malé děti, tak i pro ty odrostlé, nazývané dospělými. Tomu odpovídá i hlavní záměr a celý koncept výstavy. Nosnými tématy jsou prožitky, doteky dětského světa a světa fantazie, ale také důležité informace k pozadí tvorby večerníčků a prezentace odkazu české animované tvorby pro děti jako jednoho z pokladů české kultury. K tomu jsme navrhli množství scén a výňatků z nejznámějších pohádek, které se budou nalézat pod hvězdným nebem Večerníčka ve velkolepém prostoru Valdštejnské jízdárny. Představíme i nejznámější autory, animátory, dabéry, režiséry a skladatele hudby, a to v Museu Kampa,“ odhaluje koncept výstavy její autorka Jana Sommerová.

Výstava přiblíží, prostřednictvím výtvarných návrhů originálních kreseb, ilustrací a loutek, zástupce proslulé české školy animace, do které patřili například Jiří Trnka, Břetislav Pojar či Jan Švankmajer, i tvorbu jejich pokračovatelů. Ta je zastoupena plejádou významných českých scenáristů, výtvarníků a režisérů z oblasti televizní animované tvorby. Nechybí Zdeněk Miler, Radek Pilař, Václav Čtvrtek, Zdeněk Smetana, Adolf Born či Vladimír Jiránek. Výstava neopomine ani významné herecké osobnosti spojené s historií Večerníčku. Legendární Jiřinu Bohdalovou a Josefa Dvořáka, kteří propůjčili hlas historicky největšímu počtu pohádkových postav, nebo Hanu Maciuchovou, představitelku Anče z divácky nejoblíbenějšího večerníčkového

příběhu Krkonošské pohádky. Na své si přijdou děti i dospělí milovníci tradičně pojatých výstav i interaktivních expozic. Výstavu budou doprovázet tvůrčí dílny s dabingovým studiem, školičky animace, setkání s tvůrci večerníčků i projekce přibližující vznik pohádek, stejně tak i ukázky samotných večerníčků. Na děti čeká například skleněné bludiště Maxipsa Fíka, Rákosníčkův dětský kolotoč nebo pohádkový les.

Den otevřených dveří České televize

S Večerníčkem a oslavami jeho kulatého výročí bude úzce provázán i první květnový svátek, kdy se pro veřejnost opět otevřou brány České televize v Praze, Brně i v Ostravě. Malí i velcí zájemci budou moci nahlédnout do zákulisí veřejnoprávní televize, podívat se tam, kde vznikají jejich oblíbené pořady, a v neposlední řadě oslavit, zavzpomínat i užít si mnoho zajímavých aktivit a atrakcí spojených s oslavami 50. výročí Večerníčku. Návštěvníci se mohou těšit na speciální Večerníčkův kinostan, Taneční hrátky na písničky z Večerníčků s Honzou Onderem a Luckou Hunčárovou i sportovní disciplíny na motivy z Večerníčkovy znělky. Připravena je i soutěž Po stopách Večerníčku či kreativní dílny. Chybět nebudou ani autogramiády tváří televize a známých herců, kteří propůjčili svůj hlas hrdinům z večerníčků. Celým dnem provede moderátorka Marcela Augustová.

Večerníčkově turné po Česku

Večerníček se na jaře vydá na výlet po celé České republice a poveze s sebou spoustu zábavy. V multikinech CineStar se uskuteční víkendové projekce nejoblíbenějších večerníčků, které budou pro všechny návštěvníky zdarma. Kromě toho s sebou Večerníček vezme i své kamarády, takže se všichni mohou těšit na víkendy plné zábavy v podobě autogramiád, setkání s oblíbenými hrdiny, soutěží, zábavných vystoupení a dárků. Součástí akce budou i projekce pro děti z dětských domovů a jiných místních organizací.

Děti budou s Večerníčkem cestovat časem

Od května budou děti virtuálně cestovat časem a zkoumat, jak vypadaly pokojíčky jejich rodičů nebo prarodičů v uplynulých dekadách, s čím si hráli a především na jaké večerníčky se dívali. Stroj na cestování časem, který vypadá jako kovový rukáv na předloktí, se jmenuje Časolet a na webu decko.cz/vecernicek se objeví 1. května. Průvodcem v čase bude Miroslav Táborský alias Kapitán Sluníčko. Spolu s ním se děti podívají do osmi období, včetně budoucnosti. Přitom na ně čekají tematické hry i kvízy z večerníčkovského světa.

Večerníčkův pohádkový špalíček

Knížka nabídne obrázkové příběhy z nejoblíbenějších večerníčků. Svazek padesáti pohádek, se podobně,

jako televizní Večerníček, určitě stane dětem dobrým průvodcem při usínání.

Kolektiv autorů, formát 194 × 254 mm, 464 stran

Nejoblíbenější Večerníček nové v HD

Česká televize převedla do vysokého rozlišení všech dvacet dílů, podle divácké ankety vůbec nejoblíbenějšího Večerníčku, Krkonošských pohádek. Příběhy budou v digitalizované podobě dostupné na DVD i Blu-ray nosičích.

Večerní zábavný pořad

Na televizní obrazovce vyvrcholí oslavy Večerníčku na konci letních prázdnin velkou zábavnou show propojenou s interaktivní vědomostní soutěží. Přímě ve studiu budou proti sobě soutěžit rodiče a děti, možnost otestovat své znalosti o Večerníčku ale dostanou i diváci u obrazovky. O nápovědu, zábavu i hudební vstupy se postarají hosté z řad známých osobností. Při soutěžení nebude chybět ani úzké propojení na nové technologie, jakými jsou chytré telefony, tablety a počítače.

Národní divadlo a Večerníček

Již šedesát let funguje baletní příprava dětí ve věku od šesti do třinácti let vedená baletními mistry z Národního divadla. Děti vystupují nejen v představeních baletu Národního divadla, v Louskáčkovi či Šípkové Růžence, a v letošním roce také v samostatném představení inspirovaném Večerníčkem, a to 2. a 3. června od 19 hodin. K vidění budou také na vernisáži Večerníčkovy výstavy.

Večerníčkova galerie

Interaktivní galerie s padesáti medailonky nejúspěšnějších a nejsledovanějších Večerníčků uplynulého půl století rozšířila svět webových stránek Děčka. Její součástí jsou i on-line hry, videa z třiceti oblíbených seriálů či přehled pohádek, které letos Večerníček vybral do vysílání. Medailonky vybraných padesáti večerníčků způsobem srozumitelným těm nejmenším namluvil český herec Miroslav Táborský. Na stránkách věnovaných 50. výročí Večerníčku nechybí ani profil výtvarníka Radka Pilaře, tvůrce animovaných filmů pro děti a autora samotné postavičky Večerníčka. Galerie Večerníčku je dostupná na www.decko.cz/vecernicek

Nové večerníčky České televize

O skřítku Racochejlovi

Nové díly třetí řady úspěšného seriálu vycházejícího z literárních námětů známého spisovatele Emila Šalouna a s originálním výtvarným rukopisem Zdeňka Smetany. Nezaměnitelný je herecký výkon Jiřiny Bohdalové, která propůjčila svůj hlas všem postavám seriálu.

V nových dílech vtipného rodinného příběhu z prostředí pohádkového Černého lesa a Kloboukové paseky prožívá skřítek Racochejl mnohá dobrodružství, při kterých ho nikdy neopouští dobrá nálada a smysl pro legraci. Kamarádům pomáhá, kdykoli to potřebují, a nezastaví se před žádným nebezpečím. Se svými přáteli bude úspěšně kurýrovat ptáka plameňáka, vystraší velkého žabáka, zachrání křehkou sněhovou vílu, upeče výtečný dort, a dokonce zkrátí i nevladatelný parní stroj.

Námět: Emil Šaloun

Scénář a režie: Jiří P. Miška

Dramaturgie: Miloš Zvěřina

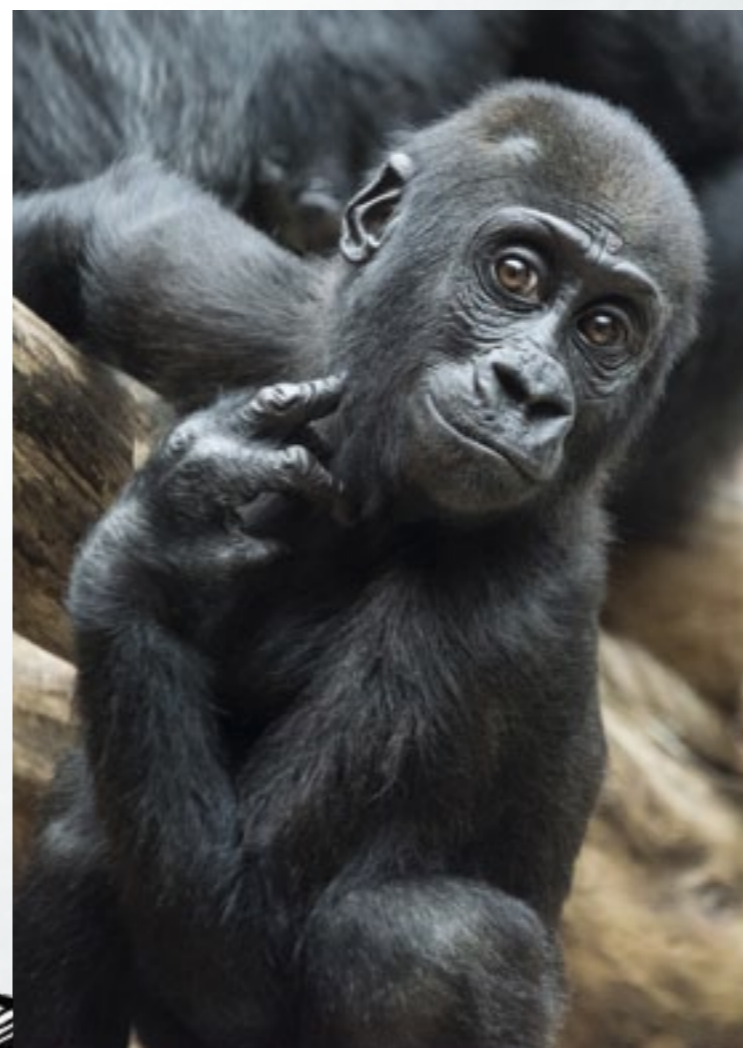
Gorilí povídání

Třináctidílný večerníček od autora seriálů Vydrýsek, Medřové či Madla a Ťap Václava Chaloupka.

Hrdinové večerníčků Václava Chaloupka jsou vždycky zvířata. Před mnoha lety začínal vyprávěním o malém lišákově Tuláčkovi, od té doby vznikla celá řada dalších seriálů, v nichž se jako ústřední postavy vystřídali např. vlci, divočáci, vydra, bažanti, ježek, rys, pes a především divácky nejúspěšnější malí medvědi. Tentokrát poprvé opustíme naši přírodu a vydáme se za atraktivními zvířaty do Afriky. „Jsem zvědav, jak gorilí příběhy veřejnost a děti přijmou. Jestli se na ně budou dívat se stejným zájmem jako já, naučí se gorily rozeznávat a mít je rádi,“ říká režisér Václav Chaloupek. Průvodcem v příbězích bude populární skupina goril v pražské zoo, především gorilí mládě a jeho tetička, která mu o Africe vypráví. Zblízka tak poznáme řadu dalších pozoruhodných afrických zvířat. Každý díl je navíc doplněn vtipnou minipohádkou a krátkou básničkou. „Pokud bude seriál úspěšný, rád bych natočil jeho pokračování a přidal tak ještě dalších třináct dílů. V gorilím povídání se sice diváci setkají s mnoha africkými zvířaty, nechybějí sloni, zebry, buvoli, nosorožci, antilopy, supi ani hyeny nebo žirafy. Ale neuvidí třeba lvy, levharty, hrochy, hady nebo krokodýly, které již mám natočené, ale do stávajícího vyprávění se mi už nevešly,“ poodhaluje své plány Václav Chaloupek.

Námět, scénář, režie: Václav Chaloupek

Dramaturgie: Jiří Chalupa

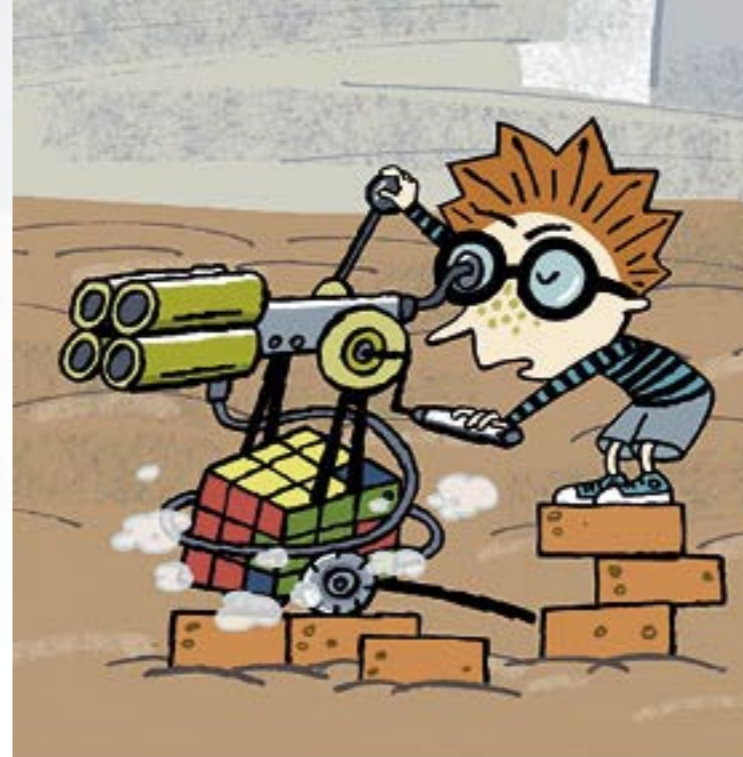

Žížaláci

Nové díly veselých grotesek plných fantazie a nečekaných zvrátů pro malé diváky. Oblíbené večerníčky vznikají technologií ruční animace plastelíny, jsou bez jakýchkoli komentářů a dialogů.

„Chtěl jsem vytvořit veselé vyprávění, kontrastující se smutnými věcmi, kterých je v dnešní době až příliš. Zároveň jsem ale chtěl, aby se děti u sledování nejen bavily, ale zároveň i něčemu přiučily,“ říká výtvarník Vladimír Gál. Večerníček je vyroben specifickou technologií plastelínové animace, vynikající hravostí, nápaditostí i humorem, je určen pro nejmenší diváky. „Jedná se o výtvarně hezky zpracovaný příběh, který je beze slov, což by podle mne animované filmy měly být. Podmínkou však je, že jsou dobře udělané, a tedy srozumitelné všem. Nám se to snad povedlo, a proto jsou Žížaláci tak žádaní i v zahraničí,“ doplňuje Vladimír Gál. Protagonisté seriálu, dva žížaláci, jsou zároveň nerozluční kamarádi i rivalové. Rádi podnikají společné výpravy, při kterých zažívají neuvěřitelná dobrodružství. Za všech okolností přitom číší nápady, vitalitou a chutí utkat se s nazlobeným Kosákem i škůdci přírody.

Námět, scénář, výtvarník, režie: **Jaromír Gál**
Dramaturgie: **Miloš Zvěřina**

Vynálezce Alva

Šest nových epizod úspěšného seriálu o malém klukovi Alvovi, který touží po technických vymoženostech třetího tisíciletí.

Jako každý génius je Alva nadán nezměrnou fantazií a tvořivostí, které jsou ve spojení s jeho nepraktičností a zmatkařením zdrojem nečekaných zápletek a ještě nečekanějších rozuzlení. Přezdívkou zdědil po svém slavném předchůdci Thomasi Alva Edisonovi. S dvojicí sourozenců Denisou a Filipem pak Alva vytváří nepřehlédnutelnou partu, která má vynález pro každou situaci, dokonce i pro tu, která žádný vynález nepotřebuje. Díky svým bláznivým nápadům má všechny předpoklady pobavit malé diváky.

Autor: **Klára Smolíková, Jiří W. Procházka**
Výtvarník a režie: **Luděk Bárta**
Dramaturg: **Miloš Zvěřina**
Vypráví: **Petr Rychlý**

Tarbíci

Pokračování mimořádně oblíbeného kresleného večerníčku, který kromě malých hlodavců z čeledi tarbíkovitých představuje dětem další svérázné obyvatele africké pouště a savany.

Spolu s tarbíky Tomem a Týnou a jejich kamarádem, maličkým marabu, se vydáme do světa africké přírody a v hravých příbězích plných humoru a situačních gagů zažijeme řadu nečekaných setkání s méně známými africkými zvířaty. Jejich vlastnosti, ačkoli vycházejí ze skutečnosti, se často až nápadně podobají těm lidským a v každém případě určitě platí, že rodiče mohou mít pravdu v mnoha věcech, ale kdo je opravdu dobrý kamarád, poznáme nejlépe sami...

Scénář: **Martina Komárková**
Dramaturgie: **Kateřina Kačerovská**
Režie: **Barbora Dlouhá**

Nejmenší slon na světě

Pokračování rodinného seriálu o maličkém slonovi, který se musí prosadit v obrovském světě normálních slonů.

Bedříšek je nejmenší slon z celé savany a musí se potýkat s obtížnými překážkami, které jeho vrstevníkům okolní svět neklade. Jeho velikost, nebo spíše maličkost, mu ale umožňuje jiný pohled na svět, a mnohdy tak vyřeší problémy, se kterými si ostatní nevědí rady. Spolu se svým kamarádem, damanem Edou, se odvázně vrhá do úkolů, které před něj staví jeho veliký tatínek i sám život. Příběhy plné humoru i skutečného dobrodružství si dokázaly nenásilně poradit s tématem fyzického handicapu a vzbudily zaslouženou pozornost i v zahraničí. Seriál vzniká s použitím 3D animace.

Scénář: **Iva Macků**
Výtvarník a režie: **Libor Pixa**
Dramaturgie: **Kateřina Kačerovská**
Vypráví: **Jan Vondráček**

Povídání o mamince a tatínkovi

Premiérový loutkový večerníček Povídání o mamince a tatínkovi vypráví o tom, co je to rodina a co je třeba k tomu, aby taková nová pořádná rodina přišla na svět.

Prostřednictvím neodolatelného komentáře ještě nenarozeného Toníka můžeme sledovat, jak se jeho maminka s tatínkem do sebe zamilovali, jak měli svatbu i jak to bylo dál. Mamince malířce a tatínkovi, který je truhlářem, pomáhají dvě babičky. Coco (s duší módní návrhářky Coco Chanel) a Paganini (jak jinak než houslistka). Stranou nezůstávají ani dědečkové Lojza (cukrář) a nebožtík Antonín (truhlář), kterého je i po jeho smrti stále plný dům. V neposlední řadě jsou tu sousedé z lesa: Dudek, Zajíc, Veverka a Sova a všechny spojuje bláznivá láska, vzájemná úcta a humor. Kdo z nás by nechtěl v takové rodině žít?

Autor: **Pavel Cmíral**
Výtvarník a režie: **Kristina Dufková**
Dramaturg: **Miloš Zvěřina**
Vypráví: **David Novotný, Tatiana Vilhelmová**

Pohádkový dědeček Antonín je celý můj dědeček František...

... prozrazuje inspiraci pro loutkové postavy nového večerníčku Povídání o mamince a tatínkovi jeho režisérka a výtvarnice Kristina Dufková.

Večerníček Povídání o mamince a tatínkovi je vyprávěn z pohledu ještě nenarozeného miminka. Jak jste se k práci na něm dostala?

Oslovil mě scenárista Pavel Cmíral, zda bych si nechtěla přečíst jeho náměty. Povídání o mamince a tatínkovi mi bylo tak blízké, že jsem neodolala.

Večerníček je zajímavý rovněž tím, že je loutkový. Jste jeho výtvarnicí i režisérkou. Vyráběla jste si loutky sama?

Jsem autorkou výtvarných návrhů všech postav a také jsem všem loutkám vymodelovala hlavy a tváře. Samotná výroba celé loutky je technologicky dost náročná a podílí se na ní více lidí. Já dohlížím na to, aby výsledná loutka byla co nejvěrnější mé představě. Loutky měří asi třicet centimetrů a mají v sobě speciální kostičku, která pomáhá animátorům při animaci.

Jak dlouho loutky a scéna vznikaly?

Ten nejnáročnější proces výroby už máme za sebou, protože hned v prvním díle se objeví všech deset postav skoro ve všech scénách. V současné době pracujeme na jednotlivých dílech seriálu. Výroba jednoho trvá tak dva a půl až tři měsíce.

Výtvarník Radek Pilař nakreslil postavičku Rumcajse tak trochu jako vlastní autportrét. Mají i Vaše loutky nějakou reálnou předlohu?

Určitě. Třeba pohádkový dědeček Antonín je celý můj dědeček František. Další postavy sice reálnou předlohu neměly, ale po tom, co jsem je vytvořila, jsem zjistila, že skutečně existují. Například tatínek Josef vypadá úplně jako jeden jazzový muzikant. A skutečnou Lucii prý nedávno potkal animátor našeho večerníčku na tramvajové zastávce.

Promítl se do některé z postav charakter někoho z Vaší rodiny?

Dokonce do mnoha z nich. O koho konkrétně se jedná, ale neprozradím.

Máte za sebou několik filmů, ve kterých pracujete s různými animačními technikami. Jak jste se vlastně dostala k loutce?

Vystudovala jsem animovanou tvorbu na FAMO v Písku i na FAMU v Praze, ale tam jsem se ještě loutkám vyhýbala. Takže to byla vlastně náhoda. Oslovil mě Martin Vandas, producent Fimfára, jestli nechci natočit jednu pohádku z Fimfára 3. Přemlouvala jsem ho, aby mohla být kreslená, ale nedal se.

Jaká osobnost Vás autorsky nejvíce ovlivnila?

Na škole to byla určitě Michaela Pavlátová, Pavel Koutský a Břetislav Pojar, ale i Caroline Leaf, o které jsem psala diplomovou práci.

Cítíte se více jako výtvarnice, nebo jako režisérka?

Kdyby to šlo, nejraději bych si všechno dělala sama. Ale to bych natáčela Povídání o mamince a tatínkovi do konce svého života. Takže se trpělivě učím pracovat ve větším týmu. Naštěstí se mnou mají animátoři neuvěřitelnou trpělivost.

Jak dlouho jste vybírali dětský hlas? Kdo jej namluvil?

Hlas vypravěče, sedmiletého kluka Toníka, ještě vybíráme. Toníkovy komentáře se budou natáčet úplně na konec, výroba seriálu přece jen chvíli trvá, tak aby nám moc nezestárl a nezměnil se mu hlas.

Kristina Dufková

Režisérka, animátorka a výtvarnice. Vystudovala animovanou tvorbu na Vyšší odborné škole filmové v Písku a pak totéž na FAMU, kde absolvovala filmem Usmula jsem. Za ten dostala na Anifestu cenu za nejlepší český animovaný film. Je také autorkou jedné z Werichových pohádek z Fimfára – Jak obři na Šumavě vyhynuli.

Večerníčky ve vývoji

Komisař Vrťapka

Třináctidílný kreslený seriál podle populární knižní řady detektivních příběhů psiho komisaře Vrťapky. „Vrťapka je mezi dětmi v současnosti fenoménem srovnatelným s hrdiny Čtyřlístku. Pro večerníček se tak přímo nabízí. Tím spíše, že jeho moderní, lehce bláznivé příběhy i výtvarné pojetí se pro zpracování do animovaného seriálu ideálně hodí,” popisuje novinku kreativní producentka Tvůrčí produkční skupiny dětské a vzdělávací tvorby Barbara Johnsonová.

Autoři: **Petr a Zuzana Morkes**

Zahrádka svatého Josefa

Sedmidílný loutkový seriál vychází z atmosféry českých betlémů a vypráví poetické, ale i napínavé a úsměvné příběhy ze života svaté rodiny, především malého Ježíška a jeho dvou kamarádů. Ježíšek v něm vystupuje jako zdánlivě obyčejný, ale ve skutečnosti zázračné dítě, které najde lék na každé trápení.

Námět a režie: **Ivan Renč**

Scénář: **Martina Komárková**

Dobrodružství rodiny Kokoškovy aneb Letem světem

Večerníčkový seriál s originálními hrdiny, slepičí rodinou Kokoškových. Nepříliš schopný novinář Kokoška je svým šéfem (a kdo jiný by to mohl být než zlomyslný Krocán) poslán na různá nebezpečná místa, aby odsud přinesl reportáž. Kokoška cestuje po celém světě nejen se svojí slepičí manželkou, ale hlavně s dětmi, kuřaty. A právě s jejich pomocí dokáže splnit i úkoly jinak zcela nespílitelné.

Námět a režie: **Jitka Petrová**

Na nedostatek dobrých námětů si naštěstí nemůžeme stěžovat...

... potvrzuje v rozhovoru Barbara Johnsonová, kreativní producentka Tvůrčí producentky skupiny dětské a vzdělávací tvorby České televize.

Podle čeho vybíráte náměty a scénáře pro večerníčky?

Klíčem k novému námětu je vždy originální nápad. S tím souvisí i hledání nového hrdiny, což bývá pro autory zvláště těžký úkol. Samozřejmostí musí být kvalita jak literárního, tak následně výtvarného zpracování a dodržování základních pravidel žánru. Večerníček je pohádka pro nejmenší děti na dobrou noc, a proto se vyznačuje svébytnou poetikou a srozumitelným etickým poselstvím, důsledně se vyhýbá nevkusu a agresivitě. Večerníček je prostě v českém prostředí fenomén a nároky na jeho kvalitu jsou tradičně velmi vysoké.

Kde hledáte zajímavá témata? Máte z čeho vybírat?

Naší ambicí je nejenom přinášet nové příběhy, ale i pokračovat a rozvíjet ty nejúspěšnější tituly. Cest, jak objevit originální a zajímavý námět, je několik. Ve večerníčku to jde většinou ruku v ruce s nápadem na nového a pro děti atraktivního hrdinu. I když se jedná o žánr, který je pro scenáristy mnohem náročnější, než by se mohlo na první pohled zdát, v této chvíli si rozhodně nemůžeme na nedostatek vhodných námětů stěžovat.

Co je třeba k tomu, aby se úspěšný námět dostal na televizní obrazovku? A jak dlouho to trvá?

Každý nový titul je práce na léta. Provází ho velmi úzká spolupráce autora, dramaturga, režiséra a výtvarníka. Poměrně dlouhá je cesta již od námětu ke scénáři, ať už literárnímu, nebo později technickému. Jen samotná výroba každého dílu trvá měsíce. Což je samozřejmě dáno i tím, že klademe velký důraz na kvalitu zpracování a pestrost animačních technik, z nichž některé jsou skutečně velmi náročné – typickým příkladem je loutková animace.

Na jakých večerníčkách pracuje Česká televize nyní?

A kdy se na ně můžeme těšit?

Portfolio večerníčků je v současné době pestré. Záměrně se snažíme, aby byly zastoupeny večerníčky kreslené, loutkové, plastelínové nebo 3D, v jednom případě máme ve večerníčku i reálná zvířata. Také hrdinové jsou různí – v nejbližší době nás čekají například setkání s nejmenším slonem, který nevyrostl tak jako ti ostatní, s vynálezcem Alvou a jeho bláznivými nápady i s gorilami z pražské zoo a s divokými zvířaty v Africe. Do Afriky nás zavedou také tarbíci a jejich kamarád marabu, nejmenší děti jistě potěší Žížaláci a jejich kamarád Kosák. O mamince a tatínkovi nám zase bude vyprávět ještě nenarozený Toník. Tyto večerníčky by se měly objevit na obrazovce ještě letos nebo na počátku příštího roku. A mezitím už budeme připravovat

další tituly, jako například dobrodružství pozoruhodné slepičí rodiny Kokoškových, vánoční večerníček o malém Ježíškovi a jeho kamarádech Zahradka sv. Josefa, a rádi bychom uvedli na obrazovku například i známého Komisaře Vrtáčku.

V současnosti se v pohádkách pro nejmenší čím dál více prosazuje 3D animace. Jak tento trend vnímáte?

Trend 3D animace je pro nás jednou z možných animačních technik, ale rozhodně ne jedinou. U každého námětu vždy pečlivě zvažujeme, jakým způsobem ho nejlépe zpracovat, a právě pestrost považujeme za jednu z velkých předností a poselství večerníčku. Pro dítě je rozhodující příběh, který ho osloví a potěší. Naším záměrem rozhodně není večerníček v jakémkoli směru unifikovat. Svět kolem nás je pestrý a takový by měl být i večerníček.

Sledujete současnou zahraniční animovanou tvorbu?

Co Vás v poslední době zaujalo?

Již delší dobu se zájmem sleduji, jak animace proniká do nejrůznějších žánrů tvorby pro děti a stává se její samozřejmou součástí. Zejména se to týká vzdělávacích nebo zábavních pořadů. Se vznikem kanálu ČT:D se tento trend výrazně prosazuje i u nás, což je určité dobře.

Večerníček je v zahraničí jedním z nejúspěšnějších formátů. O jaké nové večerníčky je za hranicemi největší zájem?

Jednoznačně platí, že v zahraničí mají větší zájem o večerníčky bez dialogů a o takové, které mají více dílů. Z novějších večerníčků zaznamenali velký úspěch Kryšáci, a to nejen kvůli originálnímu hrdinovi a příběhům, odehrávají se totiž na městském smetišti, ale také díky loutkovému zpracování, což zaujalo například televize v Polsku, Finsku či Kanadě. Mezi další zahraničně úspěšné večerníčky posledních let patří i Žížaláci, které zakoupily televize například v Barmě, Finsku a Brazílii, a samozřejmě také seriály Václava Chaloupka.

Co byste popřála Večerníčkovi k narozeninám?

Popřála bych mu, aby dětem nosil příběhy, na které budou vzpomínat, i když budou velké.

Barbara Johnsonová

Na svém tvůrčím kontě má Barbara Johnsonová kromě večerníčků i celou řadu pohádek (Micimutr, Kouzla králů, Anděl Páně). Spolupracovala i na seriálech (Mazalové, Ať žijí rytíři) či krátkých filmech určených pro mezinárodní výměnu v rámci Evropské vysílací unie EBU. Vystudovala Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze, obor národopis, se specializací na žánry pohádka, pověst či lidové divadlo.

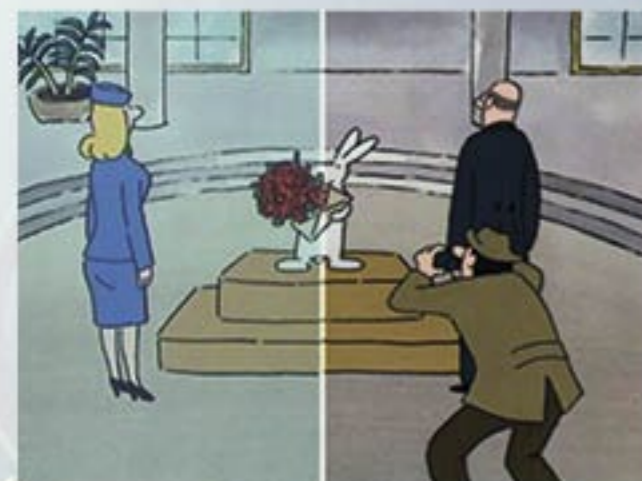
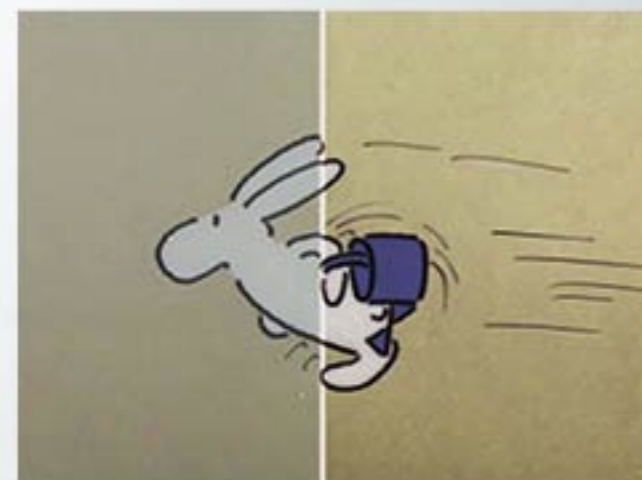
Česká televize pečuje o historické večerníčky

„Večerníček je jedinečný formát, na kterém již vyrostlo několik generací, a Česká televize si uvědomuje svou zodpovědnost za péči a uchování tohoto pokladu české animované tvorby i pro nadcházející generace,“ vysvětluje generální ředitel České televize Petr Dvořák.

Příkladem péče je kolorování původně černobílých Večerníčků i jejich převod do digitalizované podoby. Česká televize aktuálně koloruje všech třináct původních epizod Pohádek z mechu a kapradí. Proces obarvování spočívá v oddělení jednotlivých vrstev obrazu, ručním maskování a klíčování. Po kompletním přebarvení jednotlivých vrstev následuje finalizace obrazů v trikové postprodukci. Práce na kolorování Pohádek z mechu a kapradí byly v grafickém centru České televize zahájeny již v loňském roce a budou probíhat až do roku 2017.

Kromě kolorování se Česká televize věnuje také restaurování formou digitalizace. Do digitální podoby převedla již více než sto pohádkových cyklů, mezi nimi například příhody Maxipsa Fíka, loupežníka Rumcajse nebo Říkáni o víle Amálce. Dalších padesát pohádkových cyklů digitalizací prochází. Ty úplně nejstarší, převedené z 16milimetrového originálního pásu mohli diváci vidět již na začátku roku v rámci zahájení oslav padesátého výročí vzniku večerníčku. Česká televize odvysílala vedle Robota Emila například legendární Pohádku o klukovi a kometě, O televizním strašidylku, Petřínskou rozhlednu nebo Jak se pradědeček nestal Edisonem s Waldemarem Matuškou a hudbou Petra Hapky. Aktuálně převedla Česká televize do vysokého rozlišení i všech devět příběhů Boba a Bobka, které spolu s Krkonošskými pohádkami vydá v digitalizované podobě na DVD a Blu-ray nosičích.

Pro proces převodu do HD je nutné mít k dispozici kvalitní kopii, kterou je třeba digitálně vyčistit. Obvyklý postup je ten, že se ve vysokém rozlišení naskenuje nejlepší dochovaná filmová kopie s nezbytnými barevnými a jasovými korekcemi a dle možností se ze záznamu digitálně vyčistí nejprve zvuk a následně se obraz, kromě barevné korekce, zbaví kazů a vad. Jedná se například o rýhy, škrábance a jiné nečistoty vzniklé opotřebením kopie. Takto v loňském roce do HD verze převedla Česká televize například oblíbenou pohádku Tři oříšky pro Popelku. V restaurovaném snímku se díky tomu ožíví barevnost i zvýší ostrost a množství detailů.

Večerníček O mašinkách se vyráběl deset let...

... vzpomíná Marie Kšajtová, dlouholetá dramaturgyně České televize, která stojí za mnoha, dnes již kultovními, večerníčky.

Více než třicet let jste byla dramaturgyní večerníčků v České televizi a sama napsala scénáře k několika z nich. Jaký je recept na úspěšný večerníček?

Recept znají mnozí, ale je těžší jej zrealizovat. Večerníček by měl mít sympatického hrdinu, kterého autor obdaří nezvyklým nadáním nebo kouzlem. Měl by mít příběh, aby divák zajímal pokračování, který skončí pohodou a vítězstvím hrdiny. Dobré je, když nechybí mazaný a ne úplně hloupý protihráč. A když jsou postavičky vtipné, originální a nadsázka neopotřebovaná, je úspěch skoro zaručen. Nejúspěšnější seriály jsou vždy ty, které mají několik vrstev. Je v nich něco pro malé děti, pro větší, i pro ty, kteří z dětství nikdy nevyrostou.

Jaký byl první večerníček, na kterém jste spolupracovala a který Vám nejvíce přirostl k srdci?

Můj první seriál, když jsem byla dramaturgickou učednicí, se jmenoval Byla jednou koťata podle scénáře Ljuby Štíplové. Příběhů, které mám ráda, je víc. Mám je vlastně ráda skoro všechny. Třeba seriál Z deníku žáka 3. B aneb Edudant a Francimor, za který jsme dostali ve Zlíně první cenu za animovaný film. Také Káťu a Škubánka, Jáju a Pájju, Čarodějné pohádky, Matylidu, Příběhy včelích medvídků, Malou čarodějnici, Putování za švestkovou vůni, Bubáky a hastrmany a další. Mám ráda například i takové tituly, které se sice nestaly hity, ale večerníčkovskou tvorbu ozvláštnily svojí neobvyklou fantazií. Například Dobré chutnání, Vaše Lordstvo, Bambulka a Bazilínek nebo Princezna z Kloboukových hor.

Večerníček začínal jako nedělní pohádka na dobrou noc. Čím si získal takovou oblibu, že se na něj děti i rodiče dívají už padesát let?

Přestože tehdy nebyla snadná doba, večerníček měl dobré dramaturgické zázemí, autorské osobnosti, dostatek peněz a také možnost realizovat své záměry v tehdejším Krátkém filmu, především ve studiu Bratři v triku. Troufám si říci, že bez Krátkého filmu a jeho režisérů Václava Bedřicha, Zdeňka Smetany či Lubomíra Beneše by Večerníček nebyl tím, čím se stal. Večerníček se dlouhá léta také vysílal před hlavními televizními zprávami, a tedy v době, kdy k obrazovce usedaly celé rodiny. Byl pohodový, příjemný, vtipný a výtvarně zajímavý. A hlavně ve své době jediný svého druhu, kromě něj byl už jen rozhlasový Hajaja a dětské knížky. Večerníček ovlivnil také významný autor tehdejší doby Václav Čtvrtek. Jeho seriály měly příběh, vtip a nechybělo ani nenásilné ponaučení.

V čem jsou nové večerníčky jiné a v čem se naopak s těmi historickými shodují? Změnili se například jejich hrdinové?

Některé dnešní večerníčky nemají tak výrazný příběh. Ale je čím dál složitější hledat stále nové hrdiny. A ani výrazné režisérské osobnosti již nežijí nebo netvoří. Ale lze doufat, že přicházejí nové. Například seriály Tarbíci, Kanafásek a Králík Fiala to dokládají.

Jak dlouho trvá, než se zrodí nový večerníček? Je to dnes stejně dlouhý proces jako před padesáti lety?

Je to stejně dlouhý tvůrčí a „hledací“ proces při psaní literárního scénáře. Jen výroba se vlivem nových technologií zrychlila a přinesla nové možnosti. Než nový večerníček spatří světlo obrazovky, trvá to jeden i dva roky. Pamatuji se na seriál O mašinkách režiséra Eduarda Hofmana, který se vyráběl deset let.

Co byste popřála Večerníčkovi k narozeninám?

Dobré autory, dramaturgy, režiséry a výtvarníky. Víc Večerníček nepotřebuje. Vlastně peníze! Výroba animovaných seriálů je drahá a čím dál dražší, ale vyplatí se.

Marie Kšajtová

Více než třicet let byla dramaturgyní večerníčků v České televizi, kde spolupracovala na mnoha animovaných seriálech (Káťa a Škubánek, Příběhy včelích medvídků, Jája a Pájja, Matylida, Z deníku žáka třetí B).

Je nejen autorkou desítky scénářů k seriálům podle literárních předloh i na vlastní náměty, ale také knih pro děti (Matýsek a Majdalenka, Zapisník Norberta Boro-vičky, Ze života rodiny Horáčkovy, V lednici je medvěd).

Co jste o Večerníčkovi nevěděli...

Předchůdce Večerníčku

Duchovním otcem Večerníčku byl dramaturg, surrealistický básník a malíř Milan Nápravník, který stál i u zrodu večerního cyklu pohádek Stříbrné zrcátko. Inspirací pro Stříbrné zrcátko byl rozhlasový pořad Hajaja.

Znělka

Kluka s očima jako hvězdy s čepičkou na hlavě, který sedí na houpacím koníkovu, v autičku nebo cirkusové jednokolce, nakreslil v roce 1965 výtvarník Radek Pilař. Jeho postavičku režíroval Václav Bedřich, zatímco animace se ujal Antonín Bureš, dědeček herce Marka Vašuta. Hudbu ke znělce složil skladatel Ladislav Simon. Hlas Večerníčkovi propůjčil tehdy pětiletý Michal Citavý za honorář 75 korun. Příprava celé znělky trvala dva až tři měsíce.

První večerníček

Vůbec první pohádka Večerníčku se jmenovala Kluk a kometa. Byl to příběh o večerním setkání chlapce Petra s rozpustilou kometou, která se rozhodne pořídit si nový účes. Vysílala se 2. ledna 1965 a vyprávěla ji Štěpánka Haničincová. Kometě propůjčila svůj hlas Jiřina Bohdalová. Pohádka se tak stala vůbec prvním večerníčkem, ve kterém se její nezaměnitelný hlas objevil. Příběh režíroval Ludvík Ráža, výtvarníkem byl Radek Pilař a hudbu složil, stejně jako v případě znělky, Ladislav Simon.

První večerníček se znělkou

První pohádka Večerníčku, které předcházela znělka, se jmenovala O televizním strašidylku. Vysílala se v září 1965. Režíroval ji opět Václav Bedřich. Šlo o kombinaci kreslené animace a fotografií, kdy se na zadní projekci už natočeného filmu v předním plánu animovaly fotografie malého kluka.

Večerníček na Slovensku

Krátké pohádky na dobrou noc se začaly vysílat stejně jako u nás. Od roku 1965 pravidelně každou neděli pod názvem Rozprávka na dobrou noc. Na Večerníček se ale přejmenovaly až v roce 1974. Od roku 1975 se vysílaly každý den a barevně. Znělka Večerníčku – příběh o dědečkovi s psíkem – se vysílá od roku 1977, nakreslil jej známý výtvarník a režisér Ladislav Čapek.

První hrané večerníčky

Mylně opakované tvrzení, že Krkonošské pohádky jsou jediným hraným večerníčkem, lze snadno vyvrátit. Hrané večerníčkovské pohádky se objevily už v prvních letech jeho existence, byly jimi například příběhy o robotu Emilovi či večerníčky O prapradědkovi, vynálezci ze začátku 20. století, kterého hrál Waldemar Matuška. V hraných večerníčkách se vystřídalo velké množství herců, například v cyklech Anderseny,

Německé či Francouzské pohádky, kde vystupovaly přední herecké osobnosti včetně Miloše Nedbala, Vladimíra Menšíka nebo Heleny Růžičkové.

Večerníčky, které původně nebyly večerníčky

V rámci večerníčků byla odvysílána celá řada seriálů, které původně pro tento cyklus nevznikaly. Například večerníčky Povídání o pejskovi a kočičce, Potkali se u Kolína, první příběhy Krtečka, Mach a Šebestová nebo Pat a Mat byly původně krátkými animovanými filmy určenými pro promítání v kinech, a to jako předfilmy nebo součást filmových pásem pro děti. Loutkový seriál Hup a Hop byl zase v premiéře uveden v rámci nedělních Pohádkových divánek a večerníčkem se stal až později.

Večerníčkovské postavy

Za dobu vysílání večerníčků se v nich objevila řada zajímavých postav – stěží najdeme profesi, která by v pohádkách na dobrou noc nebyla zastoupena. Seriál Já a můj pes byl dokonce přímo věnován povoláním, a to staropražským profesím.

Zvířátka ve večerníčkách

Stejně jako u profesí i u zvířat jen těžko najdeme takovou, která by se ve večerníčkách neobjevila. K nejčastěji se vyskytujícím patří psi (Filipes, Škubánek, Štaflík a Špagetka, Fík, Flíček, Inspektor Fousek, Jonatán, strýček Fido atd.), kočky (kocour Luciáš, Kokeš, Mikeš, Ná-cíček), medvědi (Kubula), opice (Hup a Hop, Žofka), ale také delfini, kozlové, krcti, žáby a nejrůznější šelmy.

Večerníček v zahraničí

Pravidelnou pohádku na dobrou noc mají také v Polsku, Německu, Maďarsku, Rusku, v německých kantonech Švýcarska, Austrálii, Singapuru, na Maltě, ve Spojených arabských emirátech, v Keni, Číně, Zimbabwe či Indonésii. V Maďarsku uvádí pohádky plyšový medvídek Tévé-Mací už od roku 1964. Nejprve si uklidí pokoj, potom si vyčistí zuby a nakonec si sedne do křesla a čeká na pohádku. Po ní vypne televizor a jde do postele, odkud popřeje dětem dobrou noc.

Nejoblíbenější večerníčky

Za padesát let vzniklo více než tři sta sedmdesát cyklů pohádek na dobrou noc. Z výsledků divácké ankety, kterou Česká televize uspořádala k šedesátému výročí televizního vysílání a do které se zapojilo přes sto tisíc hlasujících, vzešlo pořadí padesáti nejoblíbenějších večerníčků. Vůbec nejoblíbenějším se stala Krkonošská pohádka, natočená již v roce 1974. Na druhém místě se umístil o rok mladší příběh O Krtkovi. Třetí příčku obsadili legendární Bob a Bobek – králíci z klobouku z roku 1979. Bramborovou medaili braly stejně staré příběhy o dvou kutilech – Pat a Mat.

Dnes by Radek Pilař zbořil internet...

... říká o svém otci, legendárním výtvarníkovi, autorovi postavičky Večerníčka, jeho mladší dcera Marina.

Když se podíváme na fotografie Vašeho otce, nelze se ubránit dojmu, že Rumcajs je trochu jeho stylizovaným autoportrétem. Má i Večerníček reálný předobraz?

U Rumcajse tomu tak do jisté míry opravdu bylo, ale vždy, když táta odpovídal na podobné dotazy, nepamněl zmínit, že Rumcajse nakreslil podle literární předlohy Václava Čtvrťka, který loupežníka z lesa Řáhoľce detailně popsal. S Večerníčkem to bylo trochu jiné. Táta získal od tehdejší Československé televize zakázku na výrobu veselého kluka, který uvede pohádky na dobrou noc. Nemyslím si, že by jej kreslil podle skutečné postavy, i když je možné, že do něj projektoval i něco ze sebe sama. Podobně jako on totiž dokázal vyloudit u dětí úsměv. Dobře jim rozuměl a uměl je nadchnout. Jeden uznávaný francouzský kritik o tátovi prohlásil, že si dokázal zachovat ono dětské fantazijní vnímání světa. Také proto se mu povedlo vytvořit znělku, která děti neustále baví, a je většinou dokonce vůbec jejich prvním setkáním s televizí.

Mluvil někdy Radek Pilař o tom, co jej inspirovalo? Zachovaly se nějaké náčrtky či skici z doby, kdy postavička Večerníčka vznikala?

Určitě ho inspirovalo jeho dětství a hry, které jako kluk hrával. Papírovou čepici, která je s Večerníčkem neodmyslitelně spjata, si sám skládal, stejně jako generace dětí před ním i po něm. To byla zkrátka věc, která nemohla tomuto chlapečkovi chybět. Večerníček vznikl v době, kdy se táta stěhoval do nového ateliéru na Vinohradech, kde probíhala rekonstrukce, do níž se i sám zapojoval. Každý, kdo se někdy stěhoval a do toho renovoval, si umí představit, v jakých podmínkách asi Večerníček vznikl. Zachovaly se tak jen některé filmové fáze a skici. O to cennější původní podklady jsou. Ačkoli byl táta duší bohém, když šlo o práci, byl neskutečně precizní. Máma vyprávěla, že když za ním šla do pracovny, viděla ho, jak smeká papírovou čepici a piluje onu známou úklonu. Dělal to proto, aby si pořádně zažil pohyb, který bylo třeba přenést do jednotlivých fází znělky.

Váš tatínek se od dětských ilustrací dostal až k progresivnímu videoartu v devadesátých letech. Čím myslíte, že by se všestranný Radek Pilař zabýval dnes?

Zbořil by internet, říká můj manžel. A asi má pravdu. Táta byl renesanční člověk a zajímal se o vše nové. Bavilo ho propojovat klasické techniky s těmi nejprogresivnějšími, takže dnešní svět virtuální reality by jej určitě fascinoval. Zajímal ho digitální obraz, možnosti nových médií, slučování a inovace. Určitě by vůči těmto

směrům nezůstal chladným. Ostatně na sklonku svého života se jimi v rámci tehdejších možností zabýval. Měl talent tvořit tužkou i štětce, ale zároveň dar osvojit si technické vymoženosti. Díky svému pohledu na věc navíc dokázal využívat předností techniky leckdy jiným způsobem, než to bylo běžné. Byl nespoutaným živlem, který měl nutkavou potřebu tvořit a objevovat.

Mnohým umělcům se stává, že po čase přestanou mít rádi to, co je nejvíce proslavilo. Nebyl to případ i Vašeho tatínka, že tak trochu nechtěl být pořád „tím, kdo namaloval Večerníčka a Rumcajse“? Zvláště s přihlédnutím k jeho umělecké všestrannosti.

Táta tvorbu pro děti miloval, ale je pravda, že se v první řadě cítil jako malíř a umělec a až pak jako ilustrátor. Říkával, že díky úspěchu jeho postaviček je vlastně sám sobě mecenášem... Ale i v jeho tvorbě pro děti najdeme inovativní prvky, tedy seberealizaci. Například jeho překládací knížky z šedesátých let, které má patentované, nebo rozstřihovanky.

Co byste popřála Večerníčkovi k narozeninám?

Aby ta padesátka byla skutečně jen číslo, a i když mu doufám budou na televizní obrazovce přibývat i další léta, aby pořád zůstal dětmi oblíbeným klukem, který si z ničeho nedělá vrásky.

Tiskové oddělení

tel.: 261 133 405

e-mail: pressct@ceskatelevize.cz

www.ceskatelevize.cz

© Česká televize 2015